

110

U S T A W A

z dnia 28 marca 1952 r.

o zmianie ustawy o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „z mocy obowiązujących przepisów”, a po wyrazie „spławne” stawia się kropkę,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Żeglugi ustali granice terytorialne pomiędzy śródlądowymi drogami wodnymi a drogami morskimi oraz w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa określili, które ze śródlądowych dróg wodnych uznane są za żeglowne lub spławne.”;

2) w art. 7:

a) w ust. 1 wyrazy: „patentu statkowego” zastępują się wyrazami: „świadczenia zdolności żeglugowej stwierdzającego, że statek odpowiada wymaganiom konstrukcyjnym, użytkowym oraz bezpieczeństwa”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Żeglugi ustali w porozumieniu z Ministrami Zdrowia i Rolnictwa władze żeglugowe, właściwe do wydawania, potwierdzania ważności i unieważniania świadectw zdolności żeglugowej, sposób przeprowadzania technicznych i sanitarnych oględzin statków i tryb postępowania władz żeglugowych w tych sprawach.”;

c) po dotychczasowym ust. 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Żeglugi może zlecić upoważnionym przez niego instytucjom klasyfikacyjnym przeprowadzanie oględzin technicznych statków.”;

dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację — 4,

d) w ust. 4 wyrazy: „przepisów ust. 1 i 2” zastępują się wyrazami: „przepisów ust. 1, 2 i 3”;

3) w art. 9:

a) po dotychczasowym ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do kierowania urządzeniami energetycznymi i mechanicznymi statku uprawnione są osoby posiadające patent mechanika statkowego.”;

b) dotychczasowy ust. 2 otrzymuje kolejną numerację — 3;
w ustępie tym po wyrazie „żeglarskich” dodaje się wyrazy: „i mechanika statkowego”,
dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację — 4,

c) po ust. 4 dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. Od obowiązku posiadania patentu mechanika statkowego wolni są kierownicy urządzeń energetycz-

nych i mechanicznych na statkach, wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3.”;

4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Przewóz osób lub towarów statkami żeglugi śródlądowej wykonywany jest przez państwowe przedsiębiorstwo żeglugowe.

2. Minister Żeglugi może zezwolić na określonych warunkach innym osobom prawnym lub fizycznym na wykonywanie czynności, wymienionych w ust. 1.”;

5) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Żeglugi wydaje co do wszystkich lub co do poszczególnych śródlądowych dróg wodnych przepisy, normujące:

- 1) warunki techniczne konstrukcji i utrzymania statków,
- 2) warunki sanitarne oraz warunki bezpieczeństwa pracy i higieny pracy na statkach i tratwach,
- 3) warunki bezpieczeństwa na statkach, tratwach i w portach żeglugi śródlądowej,
- 4) system sygnalizacji i znaków orientacyjnych na śródlądowych drogach wodnych,
- 5) ruch żeglugowy i spław na śródlądowych drogach wodnych,
- 6) oznakowanie, wyposażenie i dokumenty statków i tratw,
- 7) skład i kwalifikacje załóg statków i tratw.”;

b) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister Żeglugi może uznać za obowiązujące przepisy techniczne upoważnionych przez niego instytucji klasyfikacyjnych w zakresie konstrukcji, utrzymania i bezpieczeństwa statków.”;

dotychczasowy ust. 2 otrzymuje kolejną numerację — 3,

c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację — 4 i brzmienie:

„4. Przepisy, określone: w ust. 1 pkt 1 Minister Żeglugi wydaje w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Rolnictwa, w ust. 1 pkt 2 — w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Zdrowia oraz Pracy i Opieki Społecznej, w ust. 1 pkt 3—7 — w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Leśnictwa.”;

6) w art. 15 w ust. 1:

a) w pkt 1 wyrazy: „o ruchu, postoju” zastępują się wyrazami: „o ruchu żeglugowym i spławie”,

b) w pkt 3 wyrazy: „uprawia zarobkowo i zawodowo przewóz osób lub towarów, nie posiadając koncesji” zastępują się wyrazami: „uprawia przewóz osób lub towarów, nie posiadając wymaganego zezwolenia”;

c) w pkt 4 wyrazy: „o patentach statkowych” zastępuje się wyrazami: „o świadectwach zdolności żeglugowej”;

7) w art. 17 wyrazy: „patent statkowy” zastępuje się wyrazami: „świadectwo zdolności żeglugowej”.

Art. 2. W ustawie wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 62, poz. 574) uchyla się art. 261.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Żeglugi do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastoso-

waniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Żeglugi w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Żeglugi: *M. Popiel*

III

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 16 lutego 1952 r.

w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu handlowego na Zalewie Wiślanym w Elblągu.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 5 września 1947 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji morskiej (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 60, poz. 328 i z 1950 r. Nr 6, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granicę terytorialną morskiego portu hadlowego na Zalewie Wiślanym w Elblągu ustala się, jak następuje:

Poczynając od punktu A, położonego w miejscu zetknięcia się osi ulicy Portowej z zachodnią linią graniczną głównego toru kolejowego Elbląg — Tolkmicko, granica biegnie w kierunku północnym wzdłuż zachodniej granicy tego toru do punktu B, stanowiącego południowo-wschodni narożnik posesji „Elektrownia”. Od punktu B granica biegnie wzdłuż południowej granicy tej posesji do punktu C, odległego w linii prostej 37 m od brzegu rzeki Elbląжки. Od punktu C granica biegnie 70 m na północ, załamując się pod kątem prostym na zachód i biegnie 13 m w kierunku rzeki Elbląжки, załamuje się ponownie pod kątem prostym i biegnie 181 m w kierunku północnym do punktu D, stąd po załamaniu się pod kątem prostym na wschód biegnie po północnej granicy posesji „Elektrownia” 28 m do punktu E, stąd załamując się pod kątem prostym na północ granica biegnie po wschodniej granicy parceli Nr sytuacyjny 4 do punktu F, załamuje się pod kątem 92° na wschód i biegnie 40 m po południowej granicy parceli Nr sytuacyjny 5 do punktu G. Od punktu G granica załamuje się pod kątem 86° na północ i biegnie 110 m wschodnią granicą tej parceli do punktu H, a następnie załamuje się pod kątem 150° i biegnie 140 m wschodnią granicą parceli Nr sytuacyjny 6 do punktu J, załamuje się na północny wschód pod kątem 26° i biegnie do punktu J, położonego na styku z południową krawędzią drogi polnej, prowadzącej od kanału do głównego toru kolejowego Elbląg — Tolkmicko, po czym załamuje się i biegnie w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż południowej krawędzi tej drogi do punktu K, położonego na styku z granicą zachodnią głównego toru kolejowego. Od punktu K granica portu biegnie 925 m na północ wzdłuż zachodniej granicy głównego toru kolejowego do punktu L. Od punktu L granica

portu, załamując się pod kątem prostym na zachód, biegnie w kierunku prostym do punktu M, tj. do zetknięcia się z podstawą wschodniego wału ochronnego rzeki Elbląжки. Od punktu M granica portu biegnie w kierunku północnym wzdłuż podstawy wschodniego wału ochronnego do punktu N, położonego w miejscu zetknięcia się podstawy wału ochronnego z brzegiem Zalewu Wiślanego, następnie przebiega wodą na zachodni brzeg rzeki Elbląжки do punktu O, położonego na styku podstawy zachodniego wału ochronnego z brzegiem Zalewu Wiślanego. Od punktu O granica portu zawraca na południe i biegnie wzdłuż podstawy zachodniego wału ochronnego rzeki Elbląжки przez punkt P, położony u podstawy tego wału na przedłużeniu linii granicznej portu L—M, do punktu R, odległego 940 m od punktu P. Od punktu R granica portu załamuje się pod kątem 85° w kierunku na zachód i biegnie po linii prostej, przecinając Kanał Jagielloński i ulicę Radomską do punktu S, odległego 150 m od osi ulicy Radomskiej. Od punktu S granica załamuje się pod kątem 93° i biegnie w kierunku południowym 188 m do punktu T. Od punktu T załamuje się w kierunku południowo-wschodnim pod kątem 153° i biegnie 1007 m do punktu U. Od punktu U załamuje się pod kątem prostym w kierunku północno-wschodnim i biegnie przez ul. Radomską do przecięcia się z północno-wschodnią podstawą wału ochronnego w punkcie W. Stąd granica portu biegnie na południowy wschód wzdłuż granicy wschodniej obrębu Bielnik 866 m do drugiego przepływu rzeki Elbląжки, następnie południowym brzegiem tego przepływu do punktu Y do przecięcia się z osią rzeki Elbląжки. Od punktu Y granica portu zawraca w kierunku północno-wschodnim i biegnie 342 m środkiem tej rzeki do punktu Z, załamuje się w kierunku wschodnim pod kątem prostym i dobiega do toru kolejowego Elbląg—Tolkmicko, a następnie wzdłuż zachodniej granicy tego toru do punktu wyjściowego A.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *M. Popiel*